Συλλογή της Νομολογίας

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ (τρίτο τμήμα)

της 3ης Μαΐου 2012 *

«Αίτηση αναιρέσεως — ΕΓΤΠΕ — Τμήμα Εγγυήσεων — Δαπάνες εξαιρούμενες από την κοινοτική χρηματοδότηση — Δαπάνες που πραγματοποίησε το Βασίλειο της Ισπανίας — Ενισχύσεις στην παραγωγή ελαιολάδου»

Στην υπόθεση C-24/11 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως, δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 14 Ιανουαρίου 2011,

Βασίλειο της Ισπανίας, εκπροσωπούμενο από τον M. Muñoz Pérez,

αναιρεσείον,

όπου ο έτερος διάδικος είναι:

η **Ευρωπαϊκή Επιτροπή**, εκπροσωπούμενη από τον F. Jimeno Fernández,

καθής πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους K. Lenaerts, πρόεδρο τμήματος, J. Malenovský, R. Silva de Lapuerta, Γ. Αρέστη (εισηγητή) και D. Šváby, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: E. Sharpston

γραμματέας: M. Ferreira, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 26ης Οκτωβρίου 2011,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 15ης Δεκεμβρίου 2011,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

Απόφαση

1 Με την υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως, το Βασίλειο της Ισπανίας ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 12ης Νοεμβρίου 2010, T-113/08, Ισπανία κατά Επιτροπής (στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση), με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή του με αίτημα τη μερική ακύρωση της αποφάσεως 2008/68/ΕΚ της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 2007, σχετικά με την εξαίρεση από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων (ΕΕ 2008, L 18, σ. 12, στο εξής: επίδικη απόφαση), στο μέτρο που αφορά ορισμένες δαπάνες τις οποίες πραγματοποίησε το Βασίλειο της Ισπανίας στους τομείς του ελαιολάδου και των αροτραίων καλλιεργειών.

Το νομικό πλαίσιο

Η νομοθεσία περί χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής

2 Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 729/70 του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 1970, περί χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/005, σ. 93), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1287/95 του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 1995 (ΕΕ L 125, σ. 1, στο εξής: κανονισμός 729/70), θέσπισε τους γενικούς κανόνες χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής. Ο κανονισμός (ΕΚ) 1258/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ L 160, σ. 103), αντικατέστησε τον κανονισμό 729/70 για τις διενεργούμενες από 1ης Ιανουαρίου 2000 δαπάνες.

3 Δυνάμει του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο β′, και του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 729/70, καθώς και του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο β′, και του άρθρου 2, παράγραφος 2, του κανονισμού 1258/1999, το τμήμα Εγγυήσεων του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) χρηματοδοτεί, στο πλαίσιο της κοινής οργανώσεως των γεωργικών αγορών, τις πραγματοποιούμενες σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες παρεμβάσεις για τη σταθεροποίηση των αγορών αυτών.

4 Κατά το άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ′, του κανονισμού 729/70 και το άρθρο 7, παράγραφος 4, του κανονισμού 1258/1999, η Επιτροπή, οσάκις διαπιστώνει ότι οι δαπάνες δεν πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες, αποφασίζει την εξαίρεσή τους από την κοινοτική χρηματοδότηση. Πριν από οποιαδήποτε απόφαση περί απορρίψεως της χρηματοδοτήσεως, τα αποτελέσματα των εξακριβώσεων της Επιτροπής καθώς και οι απαντήσεις του ενδιαφερομένου κράτους μέλους κοινοποιούνται εκατέρωθεν γραπτώς, κατόπιν δε τούτου τα δύο μέρη επιχειρούν να έλθουν σε συμφωνία για τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Σε περίπτωση που δεν επιτευχθεί συμφωνία, το κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει, εντός τεσσάρων μηνών, την έναρξη διαδικασίας για συμβιβασμό των αντίστοιχων θέσεων της οποίας τα αποτελέσματα ανακοινώνονται με έκθεση προς την Επιτροπή, η οποία τα εξετάζει πριν αποφασίσει τυχόν απόρριψη της χρηματοδοτήσεως. Κατά τον υπολογισμό των προς απόρριψη ποσών, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τη φύση και τη σοβαρότητα της παραβάσεως, καθώς και την χρηματοοικονομική ζημία που υπέστη η Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

5 Το άρθρο 7, παράγραφος 4, πέμπτο εδάφιο, του κανονισμού 1258/1999 προβλέπει τα εξής:

«Η απόρριψη χρηματοδότησης δεν μπορεί να αφορά:

α) δαπάνες που [...] είναι προγενέστερες του τελευταίου 24μήνου πριν από τη γραπτή ανακοίνωση από την Επιτροπή, στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, των αποτελεσμάτων αυτών των εξακριβώσεων·

β) δαπάνες για μέτρο ή δράση […] για το οποίο η τελική πληρωμή πραγματοποιήθηκε πριν από το τελευταίο 24άμηνο πριν από τη γραπτή ανακοίνωση από την Επιτροπή, στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, των αποτελεσμάτων αυτών των εξακριβώσεων.»

6 Το άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ′, πέμπτο εδάφιο, του κανονισμού 729/70 περιέχει παρόμοια διάταξη.

7 Το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1663/95 της Επιτροπής, της 7ης Ιουλίου 1995, για τη θέσπιση λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού 729/70 όσον αφορά τη διαδικασία για την εκκαθάριση των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ, τμήμα Εγγυήσεων (ΕΕ L 158, σ. 6), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2245/1999 της Επιτροπής, της 22ας Οκτωβρίου 1999 (ΕΕ L 273, σ. 5, στο εξής: κανονισμός 1663/95), ορίζει τα εξής:

«Σε περίπτωση που, μετά τη διεξαγωγή έρευνας, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι δαπάνες δεν πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες, ανακοινώνει στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος τα αποτελέσματα των ελέγχων της και υποδεικνύει τα διορθωτικά μέτρα που θα πρέπει να ληφθούν προκειμένου να διασφαλιστεί στο μέλλον η τήρηση των προαναφερθέντων κανόνων.

Στην ανακοίνωση γίνεται μνεία του παρόντος κανονισμού. Το κράτος μέλος απαντά εντός δύο μηνών και η Επιτροπή δύναται να τροποποιήσει τη θέση της αναλόγως. Σε αιτιολογημένες περιπτώσεις, η Επιτροπή μπορεί να παρατείνει την προαναφερθείσα προθεσμία.

Μετά τη λήξη της προθεσμίας που χορηγείται για την απάντηση, η Επιτροπή καλεί το κράτος μέλος σε διάλογο και τα δύο μέρη καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια προκειμένου να καταλήξουν σε συμφωνία όσον αφορά τα μέτρα που θα πρέπει να ληφθούν, καθώς και όσον αφορά την εκτίμηση της σοβαρότητας της παράβασης και της χρηματοοικονομικής ζημίας που υπέστη η Ευρωπαϊκή Κοινότητα. Μετά τη διεξαγωγή διαλόγου και τη λήξη κάθε προθεσμίας που τάσσει η Επιτροπή, σε διαβούλευση με το κράτος μέλος, μετά τον διάλογο για την κοινοποίηση πρόσθετων πληροφοριών ή, αν το κράτος μέλος δεν αποδέχεται την πρόσκληση εντός προθεσμίας που τάσσει η Επιτροπή, μετά τη λήξη της προθεσμίας αυτής, η Επιτροπή κοινοποιεί επίσημα τα συμπεράσματά της στο κράτος μέλος κάνοντας μνεία της απόφασης 94/442/ΕΚ της Επιτροπής [...] Με την επιφύλαξη των διατάξεων του εδαφίου 4 της παρούσας παραγράφου, στην κοινοποίηση αυτή θα περιλαμβάνεται εκτίμηση των δαπανών που η Επιτροπή προτίθεται να εξαιρέσει βάσει του άρθρου 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ′, του κανονισμού [...] 729/70.

Το κράτος μέλος πληροφορεί την Επιτροπή, σε εύθετο χρονικό διάστημα, για τα διορθωτικά μέτρα που λαμβάνει προκειμένου να διασφαλιστεί η τήρηση των κοινοτικών κανόνων καθώς και για την ημερομηνία έναρξης της ισχύος τους. Η Επιτροπή εκδίδει, ανάλογα με την περίπτωση[,] μία ή περισσότερες αποφάσεις βάσει του άρθρου 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ′, του κανονισμού […] 729/70 για την εξαίρεση των δαπανών που δεν είναι σύμφωνες με τους κοινοτικούς κανόνες μέχρι την ημερομηνία έναρξης της ισχύος των διορθωτικών μέτρων.»

Η νομοθεσία περί ενισχύσεων στην παραγωγή ελαιολάδου

8 Όσον αφορά τη χορήγηση ενισχύσεως στην παραγωγή ελαιολάδου, το άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2261/84 του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 1984, για τον καθορισμό των γενικών κανόνων σχετικά με τη χορήγηση ενίσχυσης στην παραγωγή ελαιολάδου και στις οργανώσεις παραγωγών ελαιολάδου (ΕΕ L 208, σ. 3), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1639/98 του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998 (ΕΕ L 210, σ. 38, στο εξής: κανονισμός 2261/84), προβλέπει ότι κάθε ελαιοκαλλιεργητής μπορεί να λάβει προκαταβολή έναντι του ποσού της αιτουμένης ενισχύσεως.

9 Το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΚ) 2366/98 της Επιτροπής, της 30ής Οκτωβρίου 1998, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος ενίσχυσης στην παραγωγή ελαιόλαδου για τις περιόδους εμπορίας 1998/99 έως 2000/01 (ΕΕ L 293, σ. 50), ορίζει, στην παράγραφο 1, ότι το κράτος καταβάλλει,

υπό την επιφύλαξη των αποτελεσμάτων των διενεργουμένων ελέγχων, την προκαταβολή του άρθρου 12 του κανονισμού 2261/84 από τις 16 Οκτωβρίου κάθε περιόδου εμπορίας. Η παράγραφος 2 του εν λόγω άρθρου 16 προβλέπει, όσον αφορά την οριστική καταβολή, τα εξής:

«Το κράτος μέλος καταβάλλει, αφού πραγματοποιήσει όλους τους ελέγχους που προβλέπονται για τον σκοπό αυτό και με την επιφύλαξη των αποτελεσμάτων τους, το υπόλοιπο της ενίσχυσης στους παραγωγούς εντός 90 ημερών από τον καθορισμό, εκ μέρους της Επιτροπής, της πραγματικής παραγωγής για τη σχετική περίοδο, καθώς και του ενιαίου ποσού της ενίσχυσης που προβλέπεται στο άρθρο 17α[,] παράγραφος 2[,] του κανονισμού […] 2261/84.»

Ο Οργανισμός του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

10 Το άρθρο 36 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο εφαρμόζεται στη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου δυνάμει του άρθρου 53 του Οργανισμού αυτού, προβλέπει ότι οι αποφάσεις είναι αιτιολογημένες και αναφέρουν τα ονόματα των δικαστών που έλαβαν μέρος στη διάσκεψη.

Ιστορικό της διαφοράς

11 Το ιστορικό της διαφοράς εκτίθεται στις σκέψεις 37 έως 43 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως ως εξής:

«37 Στις 20 Δεκεμβρίου 2007, η Επιτροπή εξέδωσε την [επίδικη] απόφαση [με την οποία, μεταξύ άλλων, εξαιρέθηκαν της κοινοτικής χρηματοδοτήσεως] ορισμένες δαπάνες που είχε δηλώσει το Βασίλειο της Ισπανίας στους τομείς του ελαιολάδου και των αροτραίων καλλιεργειών.

38 Η υπό κρίση προσφυγή βάλλει κατά των ακόλουθων δημοσιονομικών διορθώσεων:

— εφάπαξ διορθώσεως κατά ποσοστό 5 % επί του ποσού της ενισχύσεως στην παραγωγή ελαιολάδου για τις περιόδους εμπορίας 1998/1999, 1999/2000 και 2000/2001, πλην του ποσοστού της διορθώσεως αυτής που αφορούσε την περίοδο εμπορίας 1999/2000 στην Ανδαλουσία, το οποίο αντιστοιχεί σε συνολικό ποσό 113 517 396,10 ευρώ,

— [...]

1. Επί της δημοσιονομικής διορθώσεως που εφαρμόστηκε στις δαπάνες στον τομέα του ελαιολάδου

39 Στο πλαίσιο των ερευνών HO/2002/01/ES και OT/2003/05/ES, η Επιτροπή πραγματοποίησε ελέγχους στην Ισπανία από τις 11 έως τις 15 Φεβρουαρίου 2002 και από τις 7 έως τις 11 Ιουλίου 2003. Οι αντίστοιχες παρατηρήσεις της Επιτροπής βάσει του άρθρου 8 του κανονισμού 1663/95 υποβλήθηκαν με το έγγραφο AGR 16844, της 11ης Ιουλίου 2002 [(στο εξής: έγγραφο AGR 16844)], και το έγγραφο AGR 8316, της 23ης Μαρτίου 2004, αντιστοίχως.

40 Η Επιτροπή και οι ισπανικές αρχές πραγματοποίησαν στις 21 Δεκεμβρίου 2004 διμερή συνάντηση με θέμα τις εν λόγω δύο έρευνες. Η Επιτροπή κοινοποίησε στις 10 Νοεμβρίου 2005 τα πρακτικά της εν λόγω συναντήσεως στις ισπανικές αρχές, οι οποίες απάντησαν με έγγραφα της 13ης και της 16ης Ιανουαρίου 2006.

41 Στις 11 Αυγούστου 2006, η Επιτροπή κοινοποίησε επισήμως τα συμπεράσματά της στις ισπανικές αρχές, προτείνοντας εφάπαξ διορθώσεις κατά ποσοστό 5 % για καθεμιά από τις επίμαχες περιόδους εμπορίας.

42 Κατόπιν της γνωμοδοτήσεως του συμβιβαστικού οργάνου της 15ης Μαρτίου 2007 και των πληροφοριών που παρέσχαν οι ισπανικές αρχές, η Επιτροπή κοινοποίησε την τελική θέση της, η οποία εκτίθεται στο σημείο 13.1.5 της συνοπτικής εκθέσεως AGRI-63341-01-2007, της 3ης Σεπτεμβρίου 2007, σχετικά με τα αποτελέσματα των ελέγχων στο πλαίσιο της εκκαθαρίσεως των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ, τμήμα Εγγυήσεων, δυνάμει του άρθρου 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 729/70 και του άρθρου 7, παράγραφος 4, του κανονισμού 1258/1999 [...]

43 Οι ακόλουθες παρατυπίες που δικαιολογούν την εφαρμογή δημοσιονομικής διορθώσεως διαπιστώθηκαν, μεταξύ άλλων, σε σχέση με την πραγματοποίηση των κυρίων ελέγχων στον τομέα του ελαιολάδου:

α) για τις περιόδους εμπορίας 1998/1999 και 1999/2000:

— ανεπαρκής παρακολούθηση των ελέγχων στα ελαιοτριβεία εκ μέρους της Agencia para el Aceite de Oliva (στο εξής: AAO),

— μη λειτουργικά μηχανογραφημένα αρχεία και ελαιοκομικό μητρώο που γεννούν αμφιβολίες σχετικά με όλους τους ελέγχους βάσει των αποδόσεων, οι οποίες διασκεδάζονται εν μέρει από την πραγματοποίηση του ελάχιστου απαιτουμένου ποσοστού επιτόπιων ελέγχων σε εθνικό επίπεδο.

β) για την περίοδο εμπορίας 2000/2001:

— παρατυπίες στους ελέγχους των ελαιοτριβείων,

— στις δύο αυτόνομες κοινότητες οι οποίες χρησιμοποιούσαν χαρτογραφική βάση δεδομένων, η βάση αυτή περιείχε επίσης πληθώρα σφαλμάτων που αφορούσαν το κτηματολόγιο και ο υπολογισμός του αριθμού των ασυμφωνιών ήταν πολύ μικρότερος λόγω συνεκτιμήσεως τεχνικών ορίων ανοχής. Ο υπολογισμός των κυρώσεων σε περίπτωση ασυμφωνιών δεν ήταν σύμφωνος με τους ισχύοντες κανόνες,

— οι ένδεκα άλλες αυτόνομες κοινότητες εμφάνιζαν παρόμοιες αδυναμίες με τις υφιστάμενες κατά την περίοδο εμπορίας 1998/1999,

— σε όλες τις αυτόνομες κοινότητες, οι έλεγχοι των άτυπων αποδόσεων στηρίζονταν σε εξαιρετικώς συνοπτική ανάλυση.»

Η δίκη ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

12 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου [νυν Γενικού Δικαστηρίου] στις 29 Φεβρουαρίου 2008, το Βασίλειο της Ισπανίας άσκησε προσφυγή με αίτημα τη μερική ακύρωση της επίδικης αποφάσεως στο μέτρο που αφορούσε ορισμένες δαπάνες που είχε πραγματοποιήσει το εν λόγω κράτος μέλος στους τομείς του ελαιολάδου και των αροτραίων καλλιεργειών.

13 Προς στήριξη της προσφυγής του, το Βασίλειο της Ισπανίας προέβαλε τρεις λόγους ακυρώσεως, όσον αφορά τη δημοσιονομική διόρθωση η οποία εφαρμόστηκε στις δαπάνες που είχαν πραγματοποιηθεί στον τομέα του ελαιολάδου. Οι λόγοι αυτοί στηρίζονταν σε παράβαση του άρθρου 8 του κανονισμού 1663/95, σε παράβαση των άρθρων 2 και 3 του κανονισμού 729/70 καθώς και του άρθρου 2 του κανονισμού 1258/1999, και σε μη τήρηση της προθεσμίας των 24 μηνών που προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 4, του κανονισμού 1258/999, αντιστοίχως. Το εν λόγω κράτος μέλος προέβαλε, επίσης, τέσσερις άλλους λόγους ακυρώσεως σχετικά με τη δημοσιονομική διόρθωση η οποία εφαρμόστηκε στις ενισχύσεις που συνδέονταν με την έκταση των αροτραίων καλλιεργειών.

14 Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε το σύνολο των ανωτέρω λόγων ακυρώσεως και την προσφυγή στο σύνολό της.

15 Ειδικότερα, όσον αφορά τον πρώτο λόγο ακυρώσεως που προβλήθηκε στο πλαίσιο της δημοσιονομικής διορθώσεως η οποία εφαρμόστηκε στις δαπάνες που είχαν πραγματοποιηθεί στον τομέα του ελαιολάδου, και στηριζόταν σε παράβαση του άρθρου 8 του κανονισμού 1663/95, το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε, με τις σκέψεις 63 έως 66 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ως εξής:

«63 Εν προκειμένω, λαμβανομένων υπόψη των συγκεκριμένων αιτιάσεων που προέβαλε το Βασίλειο της Ισπανίας, πρέπει συνεπώς να εξακριβωθεί αν η Επιτροπή προσδιόρισε επαρκώς, με την κοινοποίηση του άρθρου 8 του κανονισμού 1663/95, ήτοι με το έγγραφο AGR 16844, τα αποτελέσματα της έρευνας και, συνεπώς, τις παραλείψεις που αποτέλεσαν τελικώς τη βάση της δημοσιονομικής διορθώσεως στον τομέα του ελαιολάδου για τις περιόδους εμπορίας 1998/1999 και 1999/2000, οι οποίες αποτέλεσαν το αντικείμενο της έρευνας HO/2002/01/ES.

64 Δεν αμφισβητείται από τους διαδίκους ότι η Επιτροπή στήριξε την εν λόγω δημοσιονομική διόρθωση, αφενός, στην ανεπαρκή παρακολούθηση των ελέγχων στα ελαιοτριβεία εκ μέρους της ΑΑΟ και, αφετέρου, στον μη λειτουργικό χαρακτήρα των μηχανογραφημένων αρχείων και του ελαιοκομικού μητρώου.

65 Πρώτον, όσον αφορά την αιτίαση κατά την οποία οι συστάσεις της ΑΑΟ τηρήθηκαν ανεπαρκώς από τις ισπανικές αρχές, η αιτίαση αυτή, όπως αναγνωρίζει και η Επιτροπή, δεν περιελήφθη ρητώς στο έγγραφο AGR 16844, το οποίο απλώς εκθέτει ότι, γενικώς, το έργο της ΑΑΟ κρίθηκε ικανοποιητικό από την ομάδα που διεξήγαγε την έρευνα. Πράγματι, όπως επισήμανε το Βασίλειο της Ισπανίας, η μόνη μνεία στην ΑΑΟ γίνεται στο σημείο 2.2, στο οποίο εκτίθεται ότι "[ο]ι επισκέψεις στα δύο ελαιοτριβεία ήταν ικανοποιητικές και κατέστη δυνατό να επιβεβαιωθεί το έργο του ελεγκτικού οργάνου ΑΑΟ, συνεπώς, δεν συντρέχει λόγος να υποβληθούν παρατηρήσεις".

66 Εντούτοις, η διαπίστωση αυτή, η οποία συνδέεται αποκλειστικώς με το έργο της ΑΑΟ, δεν εμπόδιζε την Επιτροπή, κατόπιν της διαδικασίας εκκαθαρίσεως των λογαριασμών και λαμβανομένων υπόψη των πληροφοριών και αριθμητικών στοιχείων που παρέσχαν οι ισπανικές αρχές, ιδίως, ενόψει της διμερούς συναντήσεως της 21ης Δεκεμβρίου 2004, να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι ήταν ανεπαρκής η εκ μέρους των ισπανικών αρχών επιβολή των κυρώσεων που πρότεινε η ΑΑΟ. Αντιθέτως, η ικανοποίηση που εκφράστηκε για το έργο της ΑΑΟ καταδεικνύει ακριβώς τη σημασία που έπρεπε να αποδοθεί στην παρακολούθηση των διαπιστώσεών της, βάσει του άρθρου 1, παράγραφος 4, του κανονισμού 2262/84.»

16 Εξάλλου, όσον αφορά τον τρίτο λόγο ακυρώσεως που προβλήθηκε στο πλαίσιο της δημοσιονομικής διορθώσεως η οποία εφαρμόστηκε στις δαπάνες που είχαν πραγματοποιηθεί στον τομέα του ελαιολάδου και στηριζόταν στη μη τήρηση της προθεσμίας των 24 μηνών που προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 4, του κανονισμού 1258/1999, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, με τις σκέψεις 118 έως 123 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τα εξής:

«118 Το άρθρο 7, παράγραφος 4, πέμπτο εδάφιο, του κανονισμού 1258/1999 προβλέπει ότι "[η] απόρριψη χρηματοδότησης δεν μπορεί να αφορά […] δαπάνες που […] είναι προγενέστερες του τελευταίου 24μήνου πριν από τη γραπτή ανακοίνωση από την Επιτροπή, στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, των αποτελεσμάτων αυτών των εξακριβώσεων".

119 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται πλέον ότι, βάσει των κανόνων που απορρέουν από τη νομολογία [...], η Επιτροπή κοινοποίησε τα αποτελέσματα των εξακριβώσεων με το έγγραφο AGR 16844 που απέστειλε βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1663/95.

120 Εξάλλου, δεν αμφισβητείται, όσον αφορά την έρευνα HO/2002/01/ES, ότι το έγγραφο αυτό κοινοποιήθηκε στο Βασίλειο της Ισπανίας στις 15 Ιουλίου 2002.

121 Πρέπει, συνεπώς, να καθοριστεί μόνον η ληπτέα υπόψη ημερομηνία για τον υπολογισμό της προθεσμίας των 24 μηνών (dies ad quem) που προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 4, πέμπτο εδάφιο, του κανονισμού 1258/1999, δηλαδή η ημερομηνία που πρέπει να γίνει δεκτή ως η ημερομηνία πραγματικής καταβολής της επίδικης ενισχύσεως.

122 Ελλείψει ακριβούς καθορισμού στην οικεία ρύθμιση, επιβάλλεται η παραπομπή στη σχετική νομολογία και, ιδίως, στην απόφαση του Δικαστηρίου της 19ης Ιουνίου 2003, C-329/00, Ισπανία κατά Επιτροπής (Συλλογή 2003, σ. I-6103, σκέψη 43). Το Δικαστήριο αποφάνθηκε σχετικά με δαπάνη δυνάμενη να τύχει ενισχύσεως στον τομέα της μπανάνας ότι η καθοριστική ημερομηνία για την εφαρμογή της προθεσμίας των 24 μηνών που προβλέπει το άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 729/70 (του οποίου το κανονιστικό περιεχόμενο αντιστοιχεί, κατ' ουσία, στο περιεχόμενο του άρθρου 7, παράγραφος 4, πέμπτο εδάφιο, του κανονισμού 1258/1999) είναι η ημερομηνία κατά την οποία έχει καθοριστεί το οριστικό ποσό της αντισταθμιστικής ενισχύσεως και κατά την οποία έχει καταβληθεί το υπόλοιπο. Πράγματι, έστω και αν είναι δυνατό στην απόφαση περί εκκαθαρίσεως λογαριασμών να εμφαίνονται τα ποσά που καταβλήθηκαν κατά το προηγούμενο έτος, τα εν λόγω ποσά αποτελούν απλώς προσωρινές καταβολές, εξαρτώμενες από τη σύσταση εγγυήσεως, και, ως εκ τούτου, είναι άνευ σημασίας για τον προσδιορισμό της ημερομηνίας κατά την οποία πραγματοποιήθηκε η δυνάμενη να τύχει ενισχύσεως δαπάνη, με σκοπό την εφαρμογή της προθεσμίας των 24 μηνών.

123 Όσον αφορά το επίμαχο στην εν λόγω απόφαση καθεστώς ενισχύσεως στον τομέα της μπανάνας, εν προκειμένω, από το άρθρο 12 του κανονισμού 2261/84 σε συνδυασμό με το άρθρο 16 του κανονισμού 2366/98 προκύπτει ότι οι παραγωγοί ελαιολάδου λαμβάνουν προκαταβολή έναντι του ποσού της αιτουμένης ενισχύσεως κατά την έναρξη της γεωργικής περιόδου εμπορίας. Το κράτος μέλος καταβάλλει το υπόλοιπο ποσό της ενισχύσεως μετά την πραγματοποίηση των ελέγχων που προβλέπονται για τον σκοπό αυτό και λαμβανομένων υπόψη των αποτελεσμάτων τους. Υπό τις συνθήκες αυτές, η ημερομηνία καταβολής του υπολοίπου ποσού της ενισχύσεως είναι η καθοριστική ημερομηνία για τον υπολογισμό της προθεσμίας των 24 μηνών.»

Αιτήματα των διαδίκων

17 Το Βασίλειο της Ισπανίας ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·

— να ακυρώσει όλες τις δημοσιονομικές διορθώσεις που αφορούν τις ενισχύσεις στην παραγωγή ελαιολάδου οι οποίες καλύπτονται από την επίδικη απόφαση·

— επικουρικώς, να ακυρώσει τις δημοσιονομικές διορθώσεις που αφορούν δαπάνες για τις οποίες χορηγήθηκαν προκαταβολές προ της 24ης Νοεμβρίου 2002 ή τις δημοσιονομικές διορθώσεις που αφορούν δαπάνες για τις οποίες χορηγήθηκαν προκαταβολές προ της 15ης Ιουλίου 2000, και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

18 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως, και

— να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

19 Προς στήριξη της αιτήσεώς του αναιρέσεως, το Βασίλειο της Ισπανίας προβάλλει τρεις λόγους, εκ των οποίων ο πρώτος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 8 του κανονισμού 1663/95, ο δεύτερος σε παράβαση των άρθρων 36 και 53 του Οργανισμού του Δικαστηρίου λόγω ανεπαρκούς αιτιολογήσεως της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, και ο τρίτος σε μη τήρηση της προθεσμίας των 24 μηνών που προβλέπουν τα άρθρα 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ', πέμπτο εδάφιο, του κανονισμού 729/70, και 7, παράγραφος 4, πέμπτο εδάφιο, του κανονισμού 1258/1999. Ο ανωτέρω τρίτος λόγος αναιρέσεως υποδιαιρείται σε δύο σκέλη, εκ των οποίων το μεν πρώτο στηρίζεται στο ότι εσφαλμένως ελήφθη υπόψη η ημερομηνία του εγγράφου AGR 16844 ως σημείο αναφοράς για τον υπολογισμό της εν λόγω προθεσμίας των 24 μηνών, το δε δεύτερο στηρίζεται σε εσφαλμένη εφαρμογή, εν προκειμένω, της νομολογίας που απορρέει από την προπαρατεθείσα απόφαση του Δικαστηρίου Ισπανία κατά Επιτροπής.

Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως και του πρώτου σκέλους του τρίτου λόγου αναιρέσεως που στηρίζονται σε παράβαση του άρθρου 8 του κανονισμού 1663/95 και στο γεγονός ότι εσφαλμένως ελήφθη υπόψη η ημερομηνία του εγγράφου AGR 16844 ως σημείο αναφοράς για τον υπολογισμό της προθεσμίας των 24 μηνών που προβλέπουν τα άρθρα 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ', πέμπτο εδάφιο, του κανονισμού 729/70, και 7, παράγραφος 4, πέμπτο εδάφιο, του κανονισμού 1258/1999

Επιχειρήματα των διαδίκων

20 Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, το Βασίλειο της Ισπανίας προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι, με τις σκέψεις 63 έως 66 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, παρέβη το άρθρο 8 του κανονισμού 1663/95, δεχόμενο ότι η Επιτροπή είχε τη δυνατότητα να προβάλει, μετά τη διαδικασία εκκαθαρίσεως των λογαριασμών, ένα νέο λόγο συνιστάμενο στο ότι οι ισπανικές αρχές είχαν τηρήσει ανεπαρκώς τις συστάσεις της ΑΑΟ, ο οποίος αποτέλεσε, τελικώς, τη βάση για τη δημοσιονομική διόρθωση που πραγματοποιήθηκε στον τομέα του ελαιολάδου κατά τις περιόδους εμπορίας 1998/1999 και 1999/2000, καίτοι ο λόγος αυτός δεν είχε ρητώς περιληφθεί στο έγγραφο που κοινοποίησε η Επιτροπή βάσει της διατάξεως αυτής, όπως δέχθηκε το ίδιο το Γενικό Δικαστήριο με τη σκέψη 65 της αποφάσεώς του.

21 Συνεπώς, το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη τις εγγυήσεις που η εν λόγω διάταξη προβλέπει υπέρ των κρατών μελών, όπως προκύπτει από τη νομολογία του Δικαστηρίου, κατά την οποία η γραπτή ανακοίνωση του άρθρου 8 του κανονισμού 1663/95 πρέπει να καθιστά απολύτως γνωστές στην ενδιαφερόμενη κυβέρνηση τις επιφυλάξεις της Επιτροπής και τις διορθώσεις που προδήλως θα επέλθουν σε σχέση με τον εν λόγω τομέα, ώστε να μπορεί να επιτελέσει την προειδοποιητική λειτουργία που της αναγνωρίζει η διάταξη αυτή.

22 Η Επιτροπή αντικρούει την εν λόγω επιχειρηματολογία του Βασιλείου της Ισπανίας και υποστηρίζει ότι ο πρώτος λόγος αναιρέσεως είναι αβάσιμος. Διευκρινίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο, με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, προβαίνει σε λογική και τελολογική ερμηνεία του περιεχομένου της πρώτης ανακοινώσεως του άρθρου 8 του κανονισμού 1663/95.

23 Με το πρώτο σκέλος του τρίτου λόγου αναιρέσεως, το Βασίλειο της Ισπανίας προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι παρέβη τα άρθρα 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ', πέμπτο εδάφιο, του κανονισμού 729/70, και 7, παράγραφος 4, πέμπτο εδάφιο, του κανονισμού 1258/1999, διότι δεν ακύρωσε την επίδικη απόφαση στο μέτρο που αφορά τις προγενέστερες της 24ης Νοεμβρίου 2002 καταβολές, δηλαδή τις καταβολές που πραγματοποιήθηκαν εκτός της προθεσμίας των 24 μηνών που προβλέπουν οι διατάξεις αυτές.

24 Το εν λόγω κράτος μέλος υποστηρίζει ότι, στο μέτρο που το Γενικό Δικαστήριο αναγνώρισε μεν, με τη σκέψη 65 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι ο λόγος της δημοσιονομικής διορθώσεως που στηρίζεται στο γεγονός ότι οι ισπανικές αρχές δεν συμμορφώθηκαν πλήρως προς τις συστάσεις της ΑΑΟ δεν περιεχόταν στο έγγραφο AGR 16844, αλλά δέχθηκε, με τη σκέψη 66 της αποφάσεως αυτής, ότι δεν

συνέτρεχε καμία παρατυπία διότι όλοι οι λόγοι της δημοσιονομικής διορθώσεως περιέχονταν στο έγγραφο της Επιτροπής της 24ης Νοεμβρίου 2004 το οποίο καταρτίστηκε ενόψει της διμερούς συναντήσεως, όφειλε να συμπεράνει ότι η συγκεκριμένη προθεσμία των 24 μηνών έπρεπε να υπολογιστεί από την εν λόγω ημερομηνία και ότι, συνεπώς, επιβαλλόταν η ακύρωση της εν λόγω αποφάσεως. Πράγματι, η εν λόγω προθεσμία έπρεπε να υπολογιστεί βάσει της ημερομηνίας της ανακοινώσεως της Επιτροπής, η οποία εκθέτει νέους λόγους δημοσιονομικής διορθώσεως, οι οποίοι δεν περιέχονταν σε προγενέστερη ανακοίνωση, προκειμένου να καταστούν στην ενδιαφερόμενη κυβέρνηση απολύτως γνωστές οι επιφυλάξεις της Επιτροπής, όπως επιβάλλει, κατά τη νομολογία, το άρθρο 8 του κανονισμού 1663/95.

25 Η Επιτροπή αρνείται με τη σειρά της την ανωτέρω επιχειρηματολογία του Βασιλείου της Ισπανίας και υποστηρίζει ότι το πρώτο σκέλος του τρίτου λόγου αναιρέσεως είναι, επίσης, αβάσιμο. Εκτιμά ότι το έγγραφο AGR 16844 πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 8 του κανονισμού 1663/95 και ότι, συνεπώς, όλες οι δαπάνες για τις οποίες καταβλήθηκε το υπόλοιπο εντός της προθεσμίας των 24 μηνών πριν από την κοινοποίηση του εγγράφου αυτού, δηλαδή μετά τις 15 Ιουλίου 2000, μπορούσαν να αποτελέσουν αντικείμενο της επίδικης δημοσιονομικής διορθώσεως.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

26 Δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 1663/95, η Επιτροπή οφείλει, μετά τη διεξαγωγή έρευνας και σε περίπτωση που φρονεί ότι οι δαπάνες δεν πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τους κανόνες της Ένωσης, να ανακοινώσει στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος τα αποτελέσματα των ελέγχων της και να υποδείξει τα διορθωτικά μέτρα που θα πρέπει να ληφθούν προκειμένου να διασφαλιστεί στο μέλλον η τήρηση των ανωτέρω κανόνων.

27 Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, η γραπτή ανακοίνωση που προβλέπει η διάταξη αυτή πρέπει να καθιστά απολύτως γνωστές στην ενδιαφερόμενη κυβέρνηση τις επιφυλάξεις της Επιτροπής, ώστε να μπορεί να επιτελέσει την προειδοποιητική λειτουργία που της αναγνωρίζει η διάταξη αυτή (βλ. αποφάσεις της 24ης Ιανουαρίου 2002, C-170/00, Φινλανδία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. I-1007, σκέψη 34, και της 7ης Οκτωβρίου 2004, C-153/01, Ισπανία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. I-9009, σκέψη 93).

28 Ως εκ τούτου, το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 1663/95 απαιτεί η παρατυπία που προσάπτεται στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος να εκτίθεται με επαρκή σαφήνεια στη γραπτή ανακοίνωση που προβλέπει το πρώτο εδάφιο της διατάξεως αυτής, ώστε να καθίσταται απολύτως γνωστή στο συγκεκριμένο κράτος μέλος. Συνεπώς, ανακοίνωση η οποία δεν πληροί την προϋπόθεση αυτή δεν μπορεί να εκληφθεί ως γραπτή ανακοίνωση της διατάξεως αυτής.

29 Επιπροσθέτως, η μη τήρηση της εν λόγω προϋποθέσεως του άρθρου 8, παράγραφος 1, καθιστά άνευ αντικειμένου τη διαδικαστική εγγύηση που χορηγείται στα κράτη μέλη με τα άρθρα 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ', πέμπτο εδάφιο, του κανονισμού 729/70, και 7, παράγραφος 4, πέμπτο εδάφιο, του κανονισμού 1258/1999, η οποία περιορίζει χρονικά τις δαπάνες τις οποίες μπορεί να αφορά η άρνηση χρηματοδοτήσεως εκ μέρους του ΕΓΤΠΕ (βλ. συναφώς, μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 13ης Ιουνίου 2002, C-158/00, Λουξεμβούργο κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. I-5373, σκέψη 24, και της 24ης Φεβρουαρίου 2005, C-300/02, Ελλάδα κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. I-1341, σκέψη 70).

30 Το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 1663/95 πρέπει, συνεπώς, να ερμηνευθεί σε συνδυασμό με τα εν λόγω άρθρα 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ', πέμπτο εδάφιο, του κανονισμού 729/70, και 7, παράγραφος 4, πέμπτο εδάφιο, του κανονισμού 1258/1999, κατά τα οποία η Επιτροπή δεν μπορεί να εξαιρέσει τις δαπάνες που είναι προγενέστερες του τελευταίου 24μήνου πριν από τη γραπτή ανακοίνωση εκ μέρους της στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος των αποτελεσμάτων των εξακριβώσεων. Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η γραπτή ανακοίνωση που προβλέπει το πρώτο εδάφιο του εν λόγω άρθρου 8, παράγραφος 1, λειτουργεί ως προειδοποίηση ότι οι προγενέστερες του τελευταίου 24μήνου πριν από την

κοινοποίηση της εν λόγω ανακοινώσεως δαπάνες μπορούν να εξαιρεθούν της χρηματοδοτήσεως από το ΕΓΤΠΕ και, συνεπώς, η ανακοίνωση αυτή συνιστά το σημείο αναφοράς για τον υπολογισμό της εν λόγω προβλεπομένης προθεσμίας των 24 μηνών.

31 Κατά συνέπεια, προκειμένου να επιτελέσει την προειδοποιητική λειτουργία της, ιδίως υπό το πρίσμα των εν λόγω άρθρων 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ', πέμπτο εδάφιο, του κανονισμού 729/70, και 7, παράγραφος 4, πέμπτο εδάφιο, του κανονισμού 1258/1999, η ανακοίνωση του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 1663/95 πρέπει, καταρχάς, να προσδιορίζει με επαρκή σαφήνεια όλες τις παρατυπίες που προσάπτονται στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, οι οποίες αποτέλεσαν τελικώς τη βάση της διενεργηθείσας δημοσιονομικής διορθώσεως. Μόνο μια τέτοια ανακοίνωση μπορεί να διασφαλίσει την πλήρη γνωστοποίηση των επιφυλάξεων της Επιτροπής κατά την έννοια της νομολογίας του Δικαστηρίου που εκτίθεται στη σκέψη 27 της παρούσας αποφάσεως και μπορεί να αποτελέσει το σημείο αναφοράς για τον υπολογισμό της προθεσμίας των 24 μηνών που προβλέπουν τα άρθρα 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ', πέμπτο εδάφιο, του κανονισμού 729/70, και 7, παράγραφος 4, πέμπτο εδάφιο, του κανονισμού 1258/1999.

32 Εν προκειμένω, όσον αφορά τη δημοσιονομική διόρθωση στον τομέα του ελαιολάδου, η οποία διενεργήθηκε με την επίδικη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε, με τη σκέψη 65 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η αιτίαση κατά την οποία οι ισπανικές αρχές δεν συμμορφώθηκαν πλήρως προς τις συστάσεις της ΑΑΟ δεν περιεχόταν ρητώς στο έγγραφο AGR 16844. Πράγματι, όπως έκρινε το Γενικό Δικαστήριο, το έγγραφο αυτό εξέθετε απλώς ότι, γενικώς, το έργο της ΑΑΟ είχε κριθεί ικανοποιητικό από την ομάδα που διεξήγαγε την έρευνα.

33 Εξάλλου, το Γενικό Δικαστήριο, με τις σκέψεις 119 έως 120 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, σε σχέση με την εν λόγω αιτίαση, χαρακτήρισε το έγγραφο AGR 16844 ως ανακοίνωση του άρθρου 8, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1663/95, της οποίας η κοινοποίηση στο Βασίλειο της Ισπανίας, στις 15 Ιουλίου 2002, αποτέλεσε το σημείο αναφοράς για τον υπολογισμό της προθεσμίας των 24 μηνών που προβλέπουν τα άρθρα 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ', πέμπτο εδάφιο, του κανονισμού 729/70, και 7, παράγραφος 4, πέμπτο εδάφιο, του κανονισμού 1258/1999.

34 Με την κρίση του αυτή, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 1663/95 καθώς και τα άρθρα 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ', πέμπτο εδάφιο, του κανονισμού 729/70, και 7, παράγραφος 4, πέμπτο εδάφιο, του κανονισμού 1258/1999. Πράγματι, όπως εκτέθηκε στη σκέψη 31 της παρούσας αποφάσεως, μόνον η ανακοίνωση που προσδιορίζει με επαρκή σαφήνεια όλες τις παρατυπίες που προσάπτονται στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος μπορεί να χαρακτηριστεί ως ανακοίνωση του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 1663/9, η οποία συνιστά το σημείο αναφοράς για τον υπολογισμό της προθεσμίας των 24 μηνών που προβλέπουν τα άρθρα 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ', πέμπτο εδάφιο, του κανονισμού 729/70, και 7, παράγραφος 4, πέμπτο εδάφιο, του κανονισμού 1258/1999. Σύμφωνα με τις διαπιστώσεις του Γενικού Δικαστηρίου, το έγγραφο AGR 16844 δεν πληρούσε τις απαιτήσεις αυτές σε σχέση με την αιτίαση που εκτίθεται στη σκέψη 32 της παρούσας αποφάσεως.

35 Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνουν δεκτοί ο πρώτος λόγος αναιρέσεως και το πρώτο σκέλος του τρίτου λόγου αναιρέσεως.

Επί του δευτέρου λόγου αναιρέσεως που στηρίζεται σε παράβαση των άρθρων 36 και 53 του Οργανισμού του Δικαστηρίου λόγω ανεπαρκούς αιτιολογήσεως της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

36 Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, το Βασίλειο της Ισπανίας προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι, κατά παράβαση των άρθρων 36 και 53 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, αιτιολόγησε ανεπαρκώς την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση. Συγκεκριμένα, αφού απέρριψε τα επιχειρήματα του εν λόγω κράτους

μέλους περί ακυρότητας όλων των δημοσιονομικών διορθώσεων, το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να εξετάσει το ζήτημα της ημερομηνίας που έπρεπε να ληφθεί υπόψη ως σημείο αναφοράς για τον υπολογισμό της προθεσμίας των 24 μηνών που προβλέπουν τα άρθρα 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ', πέμπτο εδάφιο, του κανονισμού 729/70, και 7, παράγραφος 4, πέμπτο εδάφιο, του κανονισμού 1258/1999 και να απαντήσει, συνεπώς, στα επικουρικά επιχειρήματα που προέβαλε συναφώς το εν λόγω κράτος μέλος κατά την ενώπιόν του προφορική διαδικασία. Η απόφαση αυτή δεν επιλαμβάνεται ούτε του ζητήματος αυτού, ούτε, συνεπώς, των εν λόγω επιχειρημάτων, με αποτέλεσμα η παράλειψη αυτή να καθιστά αναιρετέα τη συγκεκριμένη απόφαση.

37 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ανωτέρω επιχειρηματολογία του Βασιλείου της Ισπανίας και υποστηρίζει ότι ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος. Επισημαίνει ότι το Γενικό Δικαστήριο απάντησε σιωπηρώς, με τη σκέψη 66 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στα εν λόγω επικουρικά επιχειρήματα.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

38 Δεδομένης της απαντήσεως που δόθηκε επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως και επί του πρώτου σκέλους του τρίτου λόγου αναιρέσεως, δεν απαιτείται να εξεταστεί ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως.

39 Πράγματι, ανεξαρτήτως της τυχόν αποδοχής του συγκεκριμένου λόγου αναιρέσεως, παραμένει το γεγονός ότι το Γενικό Δικαστήριο, όπως προκύπτει από την ανωτέρω απάντηση, δεν εφάρμοσε ορθώς την προθεσμία των 24 μηνών που προβλέπουν τα άρθρα 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ', πέμπτο εδάφιο, του κανονισμού 729/70, και 7, παράγραφος 4, πέμπτο εδάφιο, του κανονισμού 1258/1999 και, συνεπώς, κατ' αναγκαία συνέπεια, έσφαλε όσον αφορά την ημερομηνία που έπρεπε να ληφθεί υπόψη ως σημείο αναφοράς για τον υπολογισμό της προθεσμίας αυτής, με αποτέλεσμα να είναι παντελώς άνευ σημασίας αν το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε το ζήτημα της ημερομηνίας αυτής στο σκεπτικό της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

40 Ως εκ τούτου, ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου σκέλους του τρίτου λόγου αναιρέσεως που στηρίζεται σε εσφαλμένη εφαρμογή, εν προκειμένω, της νομολογίας που απορρέει από την προπαρατεθείσα απόφαση της 19ης Ιουνίου 2003, Ισπανία κατά Επιτροπής

Επιχειρήματα των διαδίκων

41 Με το δεύτερο σκέλος του τρίτου λόγου αναιρέσεως, το Βασίλειο της Ισπανίας προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι, με τη σκέψη 122 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, εφαρμόζοντας εσφαλμένως, εν προκειμένω, το σκεπτικό του Δικαστηρίου στην προπαρατεθείσα απόφαση της 19ης Ιουνίου 2003, Ισπανία κατά Επιτροπής, για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η επίδικη δημοσιονομική διόρθωση μπορούσε να αφορά όλες τις δαπάνες για τις οποίες καταβλήθηκε το υπόλοιπο εντός της προθεσμίας των 24 μηνών που προβλέπουν τα άρθρα 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ', πέμπτο εδάφιο, του κανονισμού 729/70, και 7, παράγραφος 4, πέμπτο εδάφιο, του κανονισμού 1258/1999, ανεξαρτήτως του αν η χορήγηση των προκαταβολών είχε γίνει εκτός της προθεσμίας αυτής.

42 Το Βασίλειο της Ισπανίας υποστηρίζει ότι το εν λόγω σκεπτικό του Δικαστηρίου αφορά τις ενισχύσεις για την εμπορία μπανανών και ότι, καθόσον οι ενισχύσεις αυτές διαφέρουν ουσιωδώς από τις ενισχύσεις που αφορούν την παραγωγή ελαιολάδου, τούτο δεν μπορεί να εφαρμοστεί στη δεύτερη περίπτωση. Το εν λόγω κράτος μέλος διατείνεται ότι το σκεπτικό αυτό στηρίζεται στην εκτίμηση ότι, στην περίπτωση δαπάνης δυνάμενης να τύχει ενισχύσεως στον τομέα της μπανάνας, οι προκαταβολές δεν συνιστούν προσωρινές καταβολές εξαρτώμενες από τη σύσταση εγγυήσεως, με αποτέλεσμα να είναι άνευ σημασίας για τον καθορισμό της ημερομηνίας κατά την οποία πραγματοποιείται η εν λόγω δαπάνη με σκοπό την

εφαρμογή της προθεσμίας των 24 μηνών, ενώ είναι διαφορετική η περίπτωση των ενισχύσεων στον τομέα του ελαιολάδου, διότι, στον εν λόγω τομέα, οι προκαταβολές συνιστούν απλώς ποσά τα οποία έχουν καταβληθεί έναντι και τα οποία δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να χορηγηθούν πριν από τη σύσταση εγγυήσεως.

43 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ανωτέρω επιχειρηματολογία του Βασιλείου της Ισπανίας και υποστηρίζει ότι το δεύτερο σκέλος του τρίτου λόγου αναιρέσεως πρέπει, επίσης, να απορριφθεί. Διευκρινίζει ότι, με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέθεσε ότι οι τομείς της μπανάνας και του ελαιολάδου ήταν απολύτως συγκρίσιμοι, αλλά απλώς υπογράμμισε ότι, κατά την προπαρατεθείσα απόφαση της 19ης Ιουνίου 2003, Ισπανία κατά Επιτροπής, καθοριστική ημερομηνία για την εφαρμογή της προθεσμίας των 24 μηνών πρέπει να είναι η ημερομηνία καθορισμού του οριστικού ποσού της αντισταθμιστικής ενισχύσεως και καταβολής του υπολοίπου. Εξάλλου, η Επιτροπή επισημαίνει ότι δύσκολα μπορεί να γίνει δεκτό ότι η καταβολή του υπολοίπου εξαρτάται αποκλειστικώς από τον καθορισμό του ενιαίου ποσού της ενισχύσεως, όταν η εφαρμοστέα ρύθμιση, και ειδικότερα το άρθρο 16 του κανονισμού 2366/98, ρητώς προβλέπει ότι το υπόλοιπο μπορεί να καταβληθεί, αφού πραγματοποιηθούν όλοι οι έλεγχοι που προβλέπονται για τον σκοπό αυτό και με την επιφύλαξη των αποτελεσμάτων τους, όπως έκρινε το Γενικό Δικαστήριο με τη σκέψη 123 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

44 Ο ανωτέρω λόγος αναιρέσεως αφορά το ζήτημα αν το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, με τις σκέψεις 122 και 123 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, καθορίζοντας την ημερομηνία καταβολής του υπολοίπου, αντί της ημερομηνίας χορηγήσεως της προκαταβολής, ως την ημερομηνία κατά την οποία πραγματοποιήθηκαν οι δαπάνες κατά την έννοια των άρθρων 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ', πέμπτο εδάφιο, του κανονισμού 729/70 και 7, παράγραφος 4, πέμπτο εδάφιο, του κανονισμού 1258/1999.

45 Πρέπει να υπομνηστεί ότι, με τις σκέψεις 41 έως 43 της προπαρατεθείσας αποφάσεως της 19ης Ιουνίου 2003, Ισπανία κατά Επιτροπής, το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι καθοριστική ημερομηνία για την εξέταση του ζητήματος αν ορισμένη δαπάνη πραγματοποιήθηκε εντός της προθεσμίας των 24 μηνών που προβλέπουν τα άρθρα 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ', πέμπτο εδάφιο, του κανονισμού 729/70 και 7, παράγραφος 4, πέμπτο εδάφιο, του κανονισμού 1258/1999 είναι η ημερομηνία καθορισμού του οριστικού ποσού της αντισταθμιστικής ενισχύσεως και καταβολής του υπολοίπου από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος.

46 Όσον αφορά το επίμαχο στην απόφαση αυτή καθεστώς ενισχύσεως στον τομέα της μπανάνας, από το άρθρο 12 του κανονισμού 2261/84 σε συνδυασμό με το άρθρο 16 του κανονισμού 2366/98 προκύπτει ότι οι παραγωγοί ελαιολάδου λαμβάνουν, επίσης, προκαταβολή έναντι του ποσού της αιτουμένης ενισχύσεως, κατά την έναρξη κάθε γεωργικής περιόδου εμπορίας. Εντούτοις, αντιθέτως προς τα προβλεπόμενα σε σχέση με τον τομέα της μπανάνας, οι παραγωγοί αυτοί δεν οφείλουν να παράσχουν εγγύηση για την ενδεχόμενη υποχρέωσή τους αποδόσεως ορισμένου ποσού σε περίπτωση που το τελικό ποσό της ενισχύσεως υπολείπεται του ποσού της χορηγηθείσας προκαταβολής. Παρά ταύτα, δυνάμει των διατάξεων αυτών και όπως επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο με τη σκέψη 123 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος καταβάλλει στους παραγωγούς το υπόλοιπο της ενισχύσεως μόνον αφού πραγματοποιηθούν όλοι οι έλεγχοι που προβλέπονται για τον σκοπό αυτό και με την επιφύλαξη των αποτελεσμάτων τους. Το τελικό οφειλόμενο ποσό της ενισχύσεως δεν είναι, συνεπώς, γνωστό πριν από την καταβολή του εν λόγω υπολοίπου.

47 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να προβληθεί σε βάρος του Γενικού Δικαστηρίου ότι, με τις σκέψεις 122 και 123 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, εφάρμοσε τη νομολογία που απορρέει από την προπαρατεθείσα απόφαση της 19ης Ιουνίου 2003, Ισπανία κατά Επιτροπής, και έκρινε ότι η καταβολή του υπολοίπου καθορίζει την ημερομηνία κατά την οποία πραγματοποιήθηκε η δαπάνη, κατά

την έννοια των άρθρων 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ', πέμπτο εδάφιο, του κανονισμού 729/70 και 7, παράγραφος 4, πέμπτο εδάφιο, του κανονισμού 1258/1999. Πράγματι, κατά το συγκεκριμένο χρονικό σημείο οριστικοποιείται η ευθύνη του κράτους μέλους και η αντίστοιχη αξίωση του παραγωγού. Συναφώς, το γεγονός ότι η χορήγηση της προκαταβολής έναντι του ποσού της αιτουμένης ενισχύσεως δεν εξαρτάται από τη σύσταση εγγυήσεως ουδόλως επηρεάζει τον προσωρινό χαρακτήρα της εν λόγω καταβολής.

48 Το δεύτερο σκέλος του τρίτου λόγου αναιρέσεως πρέπει, συνεπώς, να απορριφθεί ως αβάσιμο.

49 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναιρεθεί στο μέτρο που, χαρακτηρίζοντας το έγγραφο AGR 16844 ως ανακοίνωση του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 1663/95, δέχθηκε την ημερομηνία κοινοποιήσεως του εν λόγω εγγράφου ως σημείο αναφοράς για τον υπολογισμό της προθεσμίας των 24 μηνών που προβλέπουν τα άρθρα 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ', πέμπτο εδάφιο, του κανονισμού 729/70 και 7, παράγραφος 4, πέμπτο εδάφιο, του κανονισμού 1258/1999, σε σχέση με τη δημοσιονομική διόρθωση η οποία πραγματοποιήθηκε με την επίδικη απόφαση στον τομέα του ελαιολάδου, για τον λόγο ότι οι ισπανικές αρχές δεν συμμορφώθηκαν πλήρως προς τις συστάσεις της ΑΑΟ μετά τη διεξαγωγή των ελέγχων στα ελαιοτριβεία.

Επί της προσφυγής ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

50 Κατά το άρθρο 61, πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίοδος, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, τούτο δύναται, σε περίπτωση αναιρέσεως αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου, να αποφανθεί το ίδιο επί της διαφοράς, εφόσον αυτή είναι ώριμη προς εκδίκαση. Επισημαίνεται ότι τούτο ισχύει εν προκειμένω.

51 Όσον αφορά το αίτημα που υπέβαλε το Βασίλειο της Ισπανίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου περί μερικής ακυρώσεως της επίδικης αποφάσεως, το οποίο στηρίζεται, σε σχέση με τη δημοσιονομική διόρθωση η οποία εφαρμόστηκε στις δαπάνες που είχε πραγματοποιήσει το εν λόγω κράτος μέλος στον τομέα του ελαιολάδου, στην παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 1663/95 και στη μη τήρηση της προθεσμίας των 24 μηνών που προβλέπουν τα άρθρα 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ', πέμπτο εδάφιο, του κανονισμού 729/70 και 7, παράγραφος 4, πέμπτο εδάφιο, του κανονισμού 1258/1999, το αίτημα αυτό πρέπει να γίνει δεκτό λαμβανομένων υπόψη των όσων εκτίθενται στις σκέψεις 26 έως 34 της παρούσας αποφάσεως.

52 Ειδικότερα, από τις σκέψεις αυτές προκύπτει ότι η ανακοίνωση του άρθρου 8, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1663/95 πρέπει, καταρχάς, να προσδιορίζει με επαρκή σαφήνεια όλες τις παρατυπίες που προσάπτονται στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, οι οποίες αποτέλεσαν τη βάση της διενεργηθείσας δημοσιονομικής διορθώσεως.

53 Εν προκειμένω, λαμβανομένων υπόψη των συγκεκριμένων αιτιάσεων που προέβαλε το Βασίλειο της Ισπανίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, πρέπει να εξακριβωθεί αν η Επιτροπή προσδιόρισε επαρκώς στην ανακοίνωση του εν λόγω άρθρου 8, παράγραφος 1, ήτοι στο έγγραφο AGR 16844, τα αποτελέσματα της έρευνας και, συνεπώς, τις παραλείψεις που αποτέλεσαν τελικώς τη βάση της δημοσιονομικής διορθώσεως η οποία εφαρμόστηκε στις δαπάνες που είχαν πραγματοποιηθεί στον τομέα του ελαιολάδου κατά τις περιόδους εμπορίας 1998/1999 και 1999/2000, οι οποίες αποτέλεσαν αντικείμενο της έρευνας HO/2002/01/ES.

54 Όπως επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο με τη σκέψη 64 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, δεν αμφισβητείται από τους διαδίκους ότι η Επιτροπή στήριξε την εν λόγω δημοσιονομική διόρθωση, μεταξύ άλλων, «στην ανεπαρκή παρακολούθηση των ελέγχων στα ελαιοτριβεία εκ μέρους της ΑΑΟ».

55 Όσον αφορά την αιτίαση κατά την οποία οι ισπανικές αρχές δεν συμμορφώθηκαν πλήρως προς τις συστάσεις της ΑΑΟ, το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει, με τη σκέψη 65 της αποφάσεως αυτής, ότι η εν λόγω αιτίαση, όπως αναγνωρίζει και η Επιτροπή, δεν περιελήφθη ρητώς στο έγγραφο AGR 16844, το οποίο απλώς εκθέτει ότι, γενικώς, το έργο της ΑΑΟ κρίθηκε ικανοποιητικό από την ομάδα που διεξήγαγε την έρευνα.

56 Ως εκ τούτου, το έγγραφο αυτό δεν μπορεί να εκληφθεί ως ανακοίνωση του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 1663/95, καθόσον δεν προσδιόρισε με επαρκή σαφήνεια την παρατυπία που στηρίζεται στο γεγονός ότι οι ισπανικές αρχές δεν συμμορφώθηκαν πλήρως προς τις συστάσεις της ΑΑΟ μετά τη διεξαγωγή των ελέγχων στα ελαιοτριβεία, παρατυπία η οποία αποτέλεσε τελικώς τη βάση της επίδικης αποφάσεως.

57 Επιπροσθέτως, πρέπει να επισημανθεί ότι το έγγραφο της Επιτροπής της 24ης Νοεμβρίου 2004 περί συγκλήσεως της διμερούς συναντήσεως της 21ης Δεκεμβρίου 2004 επισημαίνει για πρώτη φορά ρητώς την παρατυπία αυτή. Το έγγραφο αυτό, συνεπώς, συνιστά την πρώτη ανακοίνωση της Επιτροπής η οποία είναι, εν προκειμένω, σύμφωνη με τις επιταγές της διατάξεως αυτής.

58 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι, κατά τα άρθρα 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ', πέμπτο εδάφιο, του κανονισμού 729/70 και 7, παράγραφος 4, πέμπτο εδάφιο, του κανονισμού 1258/1999, η προθεσμία των 24 μηνών που προβλέπουν οι διατάξεις αυτές πρέπει να υπολογιστεί από την ημερομηνία κοινοποιήσεως του εν λόγω εγγράφου.

59 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι η επίδικη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί στο μέτρο που εξαιρεί από την κοινοτική χρηματοδότηση τις δαπάνες που πραγματοποίησε το Βασίλειο της Ισπανίας στον τομέα του ελαιολάδου εκτός της προθεσμίας των 24 μηνών πριν από την ημερομηνία κοινοποιήσεως του εγγράφου της Επιτροπής, της 24ης Νοεμβρίου 2004, με αντικείμενο τη σύγκληση της διμερούς συναντήσεως της 21ης Δεκεμβρίου 2004, καθόσον οι δαπάνες αυτές καλύπτονται από τη διόρθωση η οποία εφαρμόστηκε για τον λόγο ότι οι ισπανικές αρχές δεν συμμορφώθηκαν πλήρως προς τις συστάσεις της ΑΑΟ μετά τη διεξαγωγή των ελέγχων στα ελαιοτριβεία.

Επί των δικαστικών εξόδων

60 Το άρθρο 122, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου προβλέπει ότι, όταν η αίτηση αναιρέσεως απορρίπτεται ως αβάσιμη ή όταν γίνεται δεκτή και το Δικαστήριο κρίνει το ίδιο οριστικά τη διαφορά, αποφαίνεται και επί των εξόδων.

61 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του εν λόγω Κανονισμού, ο οποίος εφαρμόζεται στην κατ' αναίρεση διαδικασία δυνάμει του άρθρου 118 του Κανονισμού αυτού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δυνάμει, όμως, του άρθρου 69, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του εν λόγω Κανονισμού, το Δικαστήριο μπορεί να κατανείμει τα έξοδα ή να αποφασίσει ότι κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων ή εφόσον συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι.

62 Δεδομένου ότι τόσο το Βασίλειο της Ισπανίας όσο και η Επιτροπή ηττήθηκαν μερικώς ως προς ορισμένα κεφάλαια στο πλαίσιο της αιτήσεως αναιρέσεως και της προσφυγής πρωτοδίκως, πρέπει να καταδικαστεί έκαστος εξ αυτών να φέρει τα δικαστικά έξοδά του τόσο πρωτοδίκως όσο και κατ' αναίρεση.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 12ης Νοεμβρίου 2010, Τ-113/08, Ισπανία κατά Επιτροπής, στο μέτρο που, χαρακτηρίζοντας το έγγραφο AGR 16844 της Επιτροπής, της 11ης Ιουλίου 2002, ως ανακοίνωση του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1663/95 της Επιτροπής, της 7ης Ιουλίου 1995, για τη

θέσπιση λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού 729/70 όσον αφορά τη διαδικασία για την εκκαθάριση των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ, τμήμα Εγγυήσεων, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2245/1999 της Επιτροπής, της 22ας Οκτωβρίου 1999, δέχθηκε την ημερομηνία κοινοποιήσεως του εν λόγω εγγράφου ως σημείο αναφοράς για τον υπολογισμό της προθεσμίας των 24 μηνών που προβλέπουν τα άρθρα 5, παράγραφος 2, στοιχείο γ′, πέμπτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 729/70 του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 1970, περί χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1287/95 του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 1995, και 7, παράγραφος 4, πέμπτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 1258/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής, σε σχέση με τη δημοσιονομική διόρθωση η οποία πραγματοποιήθηκε με την απόφαση 2008/68/ΕΚ της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 2007, σχετικά με την εξαίρεση από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, στον τομέα του ελαιολάδου, για τον λόγο ότι οι ισπανικές αρχές δεν συμμορφώθηκαν πλήρως προς τις συστάσεις της Agencia para el Aceite de Oliva μετά τη διεξαγωγή των ελέγχων στα ελαιοτριβεία.

2) **Ακυρώνει την απόφαση 2008/68 στο μέτρο που εξαιρεί από την κοινοτική χρηματοδότηση τις δαπάνες που πραγματοποίησε το Βασίλειο της Ισπανίας στον τομέα του ελαιολάδου εκτός της προθεσμίας των 24 μηνών πριν από την ημερομηνία κοινοποιήσεως του εγγράφου της Επιτροπής, της 24ης Νοεμβρίου 2004, με αντικείμενο τη σύγκληση της διμερούς συναντήσεως της 21ης Δεκεμβρίου 2004, καθόσον οι δαπάνες αυτές καλύπτονται από τη διόρθωση η οποία εφαρμόστηκε για τον λόγο ότι οι ισπανικές αρχές δεν συμμορφώθηκαν πλήρως προς τις συστάσεις της Agencia para el Aceite de Oliva μετά τη διεξαγωγή των ελέγχων στα ελαιοτριβεία.**

3) **Το Βασίλειο της Ισπανίας και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν έκαστος τα δικαστικά έξοδά τους τόσο πρωτοδίκως όσο και κατ' αναίρεση.**

(υπογραφές)